

בית המשפט המחוזי בחיפה

חדל'ת 20-07-4186 סבלין ואח' נ' לוריה-יצור מוצרי מזון בע"מ ואח'
חדל'ת 20-06-45231 אביה נדל'ן בע"מ נ' לוריה-יצור מוצרי מזון בע"מ ואח'

לפני כב' השופטת ישראלה קראי-גירון

בעניין: חוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, תשע"ח-2018
להלן: "החוק"
בעניין: לוריה-יצור מוצרי מזון בע"מ, חברות 515288462
להלן: "החברה"
בעניין: עו"ד מוטי בן ארצי
להלן: "הנאמן"
בעניין: 1. אייס לקו בע"מ, ח.פ. 514693407.
2. וילסקר לאוניד, ת"ז 308656024
3. יבגני גלוזמן, ת"ז 308779065
4. סנדלר מיכאל, ת"ז 303895353
להלן: "המשיבים בבקשה 5"
ובעניין: הממונה על חדלות פירעון - מחוז חיפה והצפון
להלן: "הממונה"

החלטה בבקשה מס' 5

1. לפניי בקשה מטעם הנאמן של חברת לוריה יצור מוצרי מזון בע"מ (להלן: "חברת לוריה")
למתן הוראות למשיבים, ובכללם המשיבה 1, חברת אייס לקו בע"מ (להלן: "חברת אייס") ובעלי
עניין אחרים בה או בחברת לוריה (להלן: "המשיבים") לאסוף את כל המוצרים המשווקים על ידי
חברת אייס בארצות הנושאות את שמה של חברת לוריה, וכן לחייב את המשיבים בתשלום סך של
200,000 ₪ בגין שימוש שנעשה שלא כדין במוניטין של חברת לוריה בין השנים 2019 – 2021 (להלן:
"הבקשה").

רקע

2. המשיבים 2-4 הם בעלי מניות של חברת אייס העוסקת בייבוא ושיווק מוצרי מזון קפואים.
משיב 3, מר יבגני גלוזמן (להלן: "מר גלוזמן") הוא מנהל חברת אייס. כמו כן מר גלוזמן וגב' מרינה
ויזנר (להלן: "גב' ויזנר") הם בעלי מניות רשומים בחברת לוריה, אשר עסקה גם היא בשיווק מוצרי
מזון קפואים (להלן ביחד: "בעלי המניות בחברת לוריה"). מר גלוזמן רשום גם כדירקטור בחברת
לוריה.

3. ביום 26.12.2018 נחתם הסכם פירוק שותפות בין בעלי המניות הרשומים בחברת לוריה
מצד אחד למר דיאקין דניס (להלן: "מר דניס") ומר פלודיסטי בוריס (להלן: "מר בוריס") מצד שני
(להלן: "הסכם פירוק השותפות"). בהסכם פירוק השותפות צוין כי במסגרת הפעילות השוטפת של
חברת לוריה מר דניס ומר בוריס צורפו כמשקיעים בחברה וזאת בהתאם להסכם שותפות שנחתם
בין הצדדים ביום 4.2.2016 (להלן: "הסכם השותפות"). כמו כן נרשם כי חברת לוריה נקלעה
לקשיים כלכליים והתחייבויותיה כלפי כל נושיה במועד חתימת הסכם פירוק השותפות נאמדים

בית המשפט המחוזי בחיפה

חדל'ת 20-07-4186 סבלין ואח' נ' לוריה-יצור מוצרי מזון בע"מ ואח'
חדל'ת 20-06-45231 אביה נדל"ן בע"מ נ' לוריה-יצור מוצרי מזון בע"מ ואח'

1 בסך של כ-3.5 מיליון ₪. עוד נרשם כי החל ממועד החתימה על הסכם פירוק השותפות, חברת לוריה
2 מפסיקה את פעילותה העסקית והכלכלית ואינה נוטלת על עצמה התחייבויות נוספות. בהתאם
3 לתנאי הסכם פירוק השותפות נקבע כי פעילותה של חברת לוריה עוברת למר דניס ומר בוריס
4 ולבקשתם מניות חברת לוריה יועברו לידי גב' אירנה קוליק (להלן: "גב' אירנה") וזאת, בכפוף
5 להתחייבותם של מר דניס ומר בוריס, בין היתר, לפרוע את חובות חברת לוריה כמפורט בהסכם
6 פירוק השותפות. כמו כן נקבע בהסכם פירוק השותפות כי העברת המניות שתוארה לעיל כוללת גם
7 את העברת כל רכושה, זכויותיה ופעילותה העסקית של חברת לוריה, לרבות ציוד, מכונות ומלאי
8 של החברה. עוד נקבע בהסכם פירוק השותפות כי שמה וסמליה העסקיים והמסחריים של חברת
9 לוריה, לרבות מוצריה, יועברו לבעלותה ולאחריותה ו/או לשליטתה הבלעדית של גב' אירנה. כמו
10 כן נקבעו בהסכם פירוק השותפות הוראות ביחס להמשך שימוש בשמה של חברת לוריה על ידי
11 חברת אייס, כדלקמן:

12 **"2.15 צד א' מצהיר ומתחייב להימנע מיד לאחר החתימה על הסכם זה, מכל שימוש**
13 **בשמה של החברה הנ"ל ו/או במוצריה ו/או במתקניה ו/או בציוד שלה ו/או באף סמל**
14 **מסמליה המסחריים של החברה הנ"ל.**

15 **2.16 חרף האמור לעיל מוסכם בין הצדדים כי היות וחברת אייס לקו כבר ייצרה כמות**
16 **גדולה של מוצרים תוך שימוש בשמה המסחרי של חב' לוריה בע"מ (למינטיס קיימים),**
17 **אזי ניתנת בזאת ובאופן חריג לחברת אייס לקו רשות לשווק את אותם המוצרים בלבד**
18 **(כמפורט להלן) שכבר יוצרו ובלבד שהשיווק של המוצרים יתבצע תוך 6 חודשים ממועד**
19 **חתימת הסכם זה.**

20 **2.17 מוסכם כי היה וחב' אייס לקו לא תצליח לשווק או למכור את מלוא הכמות שכבר**
21 **ייצרה אזי תינתן לה אופציה נוספת בת 6 חודשים לסיום השיווק של המוצרים ובלבד**
22 **שתקבל לכך את הסכמת צד ב' ובכתב.**

23 **2.18 מוסכם כי לאחר סיום התקופות המפורטות בס' 2.12, 2.13 או מי מהם, לא תינתן**
24 **לחב' אייס לקו רשות להמשך שיווק המוצרים תחת שמה של חב' לוריה בע"מ.**

25 **2.15 מוסכם כי המוצרים שחב' אייס לקו תוכל לשווק כאמור לעיל הינם: חמוציות יער,**
26 **חמוציות, דומד-אדומות, דומד-שחורות, אוכמניות אדומות, אוכמניות שחורות, אוכמניות**
27 **כחולות, תות שדה, מיקס פירות, דובדבן, פטל שחור, פטל אדום".**

28 4. מהאמור עולה כי בעלי המניות בחברת לוריה התחייבו, החל ממועד חתימתם על הסכם
29 פירוק השותפות, להימנע מכל שימוש בשמה של חברת לוריה ו/או במוצריה ו/או במתקניה, כמו גם
30 בסמליה המסחריים, בכפוף לאמור בהסכם פירוק השותפות. כן הוסכם כי חברת אייס תהיה
31 רשאית לשווק מוצרים של חברת לוריה שכבר יוצרו, ובלבד שהשיווק של אותם מוצרים יתבצע תוך
32 6 חודשים ממועד החתימה על הסכם פירוק השותפות. בהסכם פירוק השותפות ניתנה אופציה למתן
33 הארכה לביצוע השיווק הנ"ל בחצי שנה נוספת, המותנית בקבלת אישור בכתב.

בית המשפט המחוזי בחיפה

חדל'ת 4186-07-20 סבלין ואח' נ' לוריה-יצור מוצרי מזון בע"מ ואח'
חדל'ת 45231-06-20 אביה נדל"ן בע"מ נ' לוריה-יצור מוצרי מזון בע"מ ואח'

5. יצוין כי על אף שביום 26.12.2018 חתמו הצדדים על הסכם פירוק השותפות כאמור, לא
בוצע כל שינוי במרשם החברה, כעולה מנסח רשם החברות, שצורף כנספח ב' לבקשה. כך נכון ליום
6.7.2020, מר גלוזמן וגב' ויזנר נותרו רשומים כבעלי המניות בחברת לוריה, כאשר מר גלוזמן רשום
גם כדירקטור יחיד בה.

הבקשה

6. הנאמן טען בבקשה כי בין השנים 2019 – 2021 חברת אייס המשיכה בשיווק מוצרי חברת
לוריה ללקוחות חברת לוריה, תוך עשיית שימוש במוניטין החברה. לטענת הנאמן חברת אייס
השתמשה לצורך אותו שיווק באריזות של חברת לוריה, ועשתה כן מבלי לשלם תמורה כלשהי בגין
אותו שימוש. עוד טען הנאמן כי חברת אייס גם עשתה שימוש באישור הכשרות שניתן לחברת לוריה
בין השנים 2019 – 2020 ללא קבלת אישור ובזמן שבו חברת לוריה כבר לא הייתה פעילה. נטען כי
הדבר נעשה באופן המטעה את הצרכנים וחושף את חברת לוריה לתביעה בגין הטעיה, שיכולה
להביא לנזקים לצרכנים. הנאמן תמך את בקשתו בצילומים של מוצרים קפואים (אוכמניות אדומות
ותות שדה) אשר נטען כי שווקו על ידי חברת אייס בחודשים אוגוסט ודצמבר 2020, ואשר נמצאו
ביום 16.2.2021 במקררים של מספר חנויות מזון. צוין כי המוצרים שנמצאו באותם מקררים יוצרו
במועדים בהם חברת לוריה כבר הייתה נתונה בהליך חדלות פירעון.

בסיכומיו הנאמן הוסיף וטען כי נוכח העובדה שהמשיבים פעלו כאורגן בתאגיד והשתמשו שלא כדין
במוניטין חברת לוריה, וייצרו ושיווקו באופן אסור אלפים ממוצריה במשך תקופה של שנה וחצי,
יש לחייבם בפצוי לדוגמה ללא הוכחת נזק, בגין עוולה של גניבת עין והפרת סימני מסחר, בסך של
לא פחות מ-200,000 ₪.

7. המשיבים בתשובתם התנגדו לבקשה. תחילה טענו כי מר דניס ומר בוריס הם שהפרו את
התחייבותם כאמור בהסכם פירוק השותפות, רימו את בעלי המניות מר גלוזמן וגב' ויזנר, ועשו
בחברת לוריה וברכושם כבשלהם וגרמו להם בכך נזקים במאות אלפי שקלים. ביחס לשימוש הנטען
באריזות של חברת לוריה טענו המשיבים כי חברת אייס משווקת 11 סוגי פירות קפואים, כאשר
השימוש שנעשה באריזות חברת לוריה נעשה רק לצורך שיווק פירות קפואים מסוג תות שדה
ואוכמניות אדומות. את השימוש באריזות אלו תחת השם לוריה הסבירו המשיבים בכך שנותרו
אריזות רבות, שהוזמנו לפני שנים על ידי חברת לוריה, ומטעמי חיסכון בעלויות הוחלט לעשות בהן
שימוש.

8. המשיבים אישרו כי בהתאם להוראות הסכם פירוק השותפות נקבע כי חברת אייס תוכל
לעשות שימוש באריזות חב' לוריה למשך שנה בלבד לאחר מועד החתימה על הסכם פירוק
השותפות, והודו כי הם המשיכו לעשות כן גם לאחר המועדים המוסכמים בהסכם פירוק השותפות.
זאת לטענתם מאחר ובמועדים הרלוונטיים חברת לוריה כבר לא הייתה פעילה, ומאחר ומר דניס
ומר בוריס הם שהפרו את הסכם פירוק השותפות ומאחר ונותרו אלפי אריזות של תות שדה
ואוכמניות אדומות, שלא היה ניתן לעשות בהן שימוש אחר מלבד לזרוק אותן.

בית המשפט המחוזי בחיפה

חדל'ת 20-07-4186 סבלין ואח' נ' לוריה-יצור מוצרי מזון בע"מ ואח'
חדל'ת 20-06-45231 אביה נדל"ן בע"מ נ' לוריה-יצור מוצרי מזון בע"מ ואח'

9. לטענת המשיבים השימוש באריזות של חברת לוריה לא נתן לחברת אייס כל יתרון שיווקי מבחינת השימוש בשם ובמוניטין של חברת לוריה, ככל שהיה כזה, מאחר ומדובר במוצרים שממילא מונחים זה לצד זה במקררי חנויות המזון בהן הם נמכרים, ללא הבדל, ומאחר ומכירות מוצרים קפואים של תות שדה ואוכמניות אדומות הן נמוכות ביחס למכירות יתר המוצרים, כך שהשימוש בשם חברת לוריה לא סייע באופן ממשי בקידום המכירות של מוצרים אלו.
- המשיבים הוסיפו וטענו כי נותרו בידי חברת אייס עוד 56,000 שם אריזות עם השם לוריה שלא נעשה בהן שימוש. עוד נטען כי כל שווים של המוצרים שנמכרו באריזות מסוג אלו הנדונות בבקשה כאן הביאו לרווח מצטבר של עד 20,000 ש"ח בלבד בשנת 2020. נוכח האמור נטען כי יש לדחות את בקשת הנאמן אשר אין בה ממש, והיא גם אינה פרופורציונלית לרווחים שהופקו ממכירת מוצרים אלו.
10. עוד הוסיפו המשיבים וטענו כי בהתאם לסעיפים 5.2 – 5.3 להסכם פירוק השותפות חברת לוריה איננה בעלת הזכויות בשמה ובסימניה המסחריים של החברה, אלא זכויות אלו הוקנו לגבי אירנה בלבד. נטען עוד כי הנאמן גם לא הוכיח כי קיים מוניטין לחברת לוריה, ואם כן, לא הוכח שוויו. עוד נטען כי אין כל מניעה שחברת אייס תפסיק את השימוש באריזות הנושאות את שם חברת לוריה לאלתר. כמו כן המשיבים טענו כי יש לדחות את הבקשה שהוגשה נגד המשיבים 2-4 בהעדר עילה לחיובם. נטען כי בנסיבות שנטענו על ידי הנאמן אין די כדי להורות על הרמת מסך וחייב בעלי העניין בחברת אייס באופן אישי. נטען כי אם יוכיח הנאמן טיעונו הרי שיוכח כי רק חברת אייס היא שעשתה שימוש באריזות חברת לוריה, והמשיבים כבעלי תפקיד בה לא עשו דבר המצדיק חיובם האישי בגין כך.
- עוד נטען כי הבקשה הוגשה בשיהוי ובחלוף 5 חודשים מעת שהנאמן מונה לתפקידו, כאשר בכל הזמן הזה נמשך השימוש באריזות חברת לוריה והכול מבלי שנעשה דבר בנדון, ולא ניתן הסבר ע"י הנאמן לשיהוי זה. כמו כן נטען גם כי חברת אייס לא ביצעה פעילות כלשהי תחת שמה של חברת לוריה אלא רק עשתה שימוש באריזותיה, ומשכך יש לדחות את בקשת הנאמן להטיל על המשיבים אחריות מלאה בגין טענות או תביעות עתידיות שיוגשו נגד החברה, אם יוגשו, בגין פעילות שביצעה חברת אייס בין השנים 2019 – 2021. מה גם שקיומן של תביעות כאלה לא הוכח במהלך הדיון בבקשה, למרות הזמן הרב שחלף.
11. בסיכומיהם הוסיפו המשיבים וטענו כי הסכם פירוק השותפות הוא הסכם מחייב מכיוון שזה לא בוטל על ידי מי מהצדדים, ומשכך ההוראות בעניין העברת הזכויות בשם, בסמלים, ובסימני המסחר של חברת לוריה, שהועברו בהסכם פירוק השותפות לגבי אירנה, מחייבות גם את חברת לוריה ובהתאמה גם את הנאמן שנכנס בנעליה. לכן נטען כי הנאמן לא הרים נטל הראיות המוטל עליו להוכיח שימוש שלא כדין באריזות של חברת לוריה, וכן לא הוכח כי חברת אייס המשיכה לשווק את מוצריה תחת שמה של חברת לוריה.
- לחילופין נטען כי יש לקבל בעניין את גרסתו של מר גלזמן, לפיה כמות האריזות בהן נעשה שימוש על ידי חברת אייס תחת השם של חברת לוריה בשנת 2020 הייתה רק 14,734 אריזות של אוכמניות

בית המשפט המחוזי בחיפה

חדל"ת 4186-07-20 סבלין ואח' נ' לוריה-יצור מוצרי מזון בע"מ ואח'
חדל"ת 45231-06-20 אביה נדל"ן בע"מ נ' לוריה-יצור מוצרי מזון בע"מ ואח'

1 אדומות ו-13,989 אריזות של תות שדה, כמפורט בסעיף 20 לתצהירו של מר גלזמן. נטען כי השימוש
2 שנעשה באריזות של חברת לוריה היה בתום לב, מטעמי חיסכון וכדי להימנע מזריקתן, ולא על מנת
3 להיבנות מהמוניטין של חברת לוריה. נטען כי בסופו של יום שימוש זה הביא לחברת אייס רווח
4 מצטבר של פחות מ-20,000 ₪ בלבד בשנת 2020, אם בכלל.

5 ביחס למוניטין של חברת לוריה נטען כי מאחר וקיומו ושווי לא הוכחו על ידי הנאמן, יש לקבל את
6 גרסתו של מר גלזמן כמפורט בסעיף 25 לתצהירו, כי מאז קריסתה של חברת לוריה בשנת 2018 לא
7 היה מוניטין לחברה או שהיה מוניטין ששווי מאוד נמוך, שגם הוא לא הוכח על ידי הנאמן. זאת
8 גם מאחר ומפעל החברה נפתח ונסגר לסירוגין על ידי משרד הבריאות, ובעקבות כך היה צורך לאסוף
9 את כל מוצריה של חברת לוריה מהחנויות בהוראת משרד הבריאות.

10 12. באשר לטענת הנאמן לחייב המשיבים בפיצוי ללא הוכחת נזק בגין עוולת גניבת עין והפרת
11 סימני מסחר, טענו המשיבים כי טענות אלו נטענו לראשונה בסיכומיו והן מהוות הרחבת חזית
12 אסורה. לגופו של עניין נטען כי הנאמן לא הוכיח את קיומו של מוניטין לחברת לוריה ולא הוכח
13 שוויו, ולכן דין בקשתו לחיוב המשיבים בתשלום בגין שימוש שלא כדין במוניטין החברה ובגין עוולת
14 גניבת עין, להידחות. מכל מקום נטען כי השימוש שנעשה על ידי חברת אייס באריזות חברת לוריה
15 בוצע בתום לב ומטעמי חיסכון בלבד. ביחס להפרת סימני מסחר נטען כי הנאמן לא הוכיח קיומו
16 של סימן מסחר רשום, ולחילופין גם לא הוכיח כי מדובר בסימן מסחרי מוכר בעיני הציבור, ולכן
17 גם הטענות בעניין זה דינן להידחות.

18 13. ביום 1.2.2023 התקיים דיון במעמד הצדדים, במסגרתו נחקר מר גלזמן על תצהירו ולאחר
19 מכן הוגשו סיכומי הצדדים.

20

21 **דיון והכרעה**

22 14. לאחר שעיינתי בחומר שהונח בפניי ובטענות הצדדים, סבורני כי דין הבקשה להתקבל
23 בחלקה.

24 15. עיון בטענות הצדדים מלמד כי אין ביניהם מחלוקת כי אכן חברת אייס שיווקה מוצרים
25 באריזות הנושאות את שמה של חברת לוריה, וזאת במועדים החורגים מהמוסכם בהסכם פירוק
26 השותפות ובאופן אסור. מר גלזמן בעדותו בפניי אישר כי הדבר נעשה בידעו, אם כי טען
27 שבנסיבות העניין הדבר היה מוצדק, מאחר ומנע השלכה לפסולת של אריזות מיותרות, ובפועל
28 הדבר לא הניב רווחים לחברת אייס תוך עשיית שימוש אסור במוניטין של חברת לוריה, שספק אם
29 היה כזה במועדים הרלוונטיים. משכך אין מחלוקת בין הצדדים כי אכן הפרו המשיבים את
30 התחייבותם על פי הסכם פירוק השותפות, ולפיכך דין הבקשה לחיוב המשיבים לאיסוף המוצרים
31 להתקבל, מה גם שהמשיבים לא התנגדו לכך.

בית המשפט המחוזי בחיפה

חדל"ת 4186-07-20 סבלין ואח' נ' לוריה-יצור מוצרי מזון בע"מ ואח'
חדל"ת 45231-06-20 אביה נדל"ן בע"מ נ' לוריה-יצור מוצרי מזון בע"מ ואח'

- 1 שונה הדבר בכל הנוגע לתביעת הפיצוי, שהרי כאן לא הורם הנטל המוטל על הנאמן להוכיח, לא את
- 2 העילה שמכוחה זכאי לעתור לסעד של 200,000 ₪ לטובת קופת הנשייה, ולא את סכום הפיצויים
- 3 לו עתר. והכל כמפורט להלן.
- 4 16. בבקשה מבסס הנאמן התביעה נגד המשיבים על טענות להתעשרות שלא כדין תוך שימוש
- 5 במוניטין חברת לוריה. הנאמן מעריך את הנזק שנגרם באמצעות שימוש שביצעו המשיבים במוניטין
- 6 החברה בדרך של שימוש באריזות המוצרים והכול שלא כדין. אלא שבבקשת הנאמן אין כל פירוט
- 7 האם היה לחברת לוריה מוניטין, מה שוויו, מדוע וכיצד נקבע סכום הנזק של 200,000 ₪ הנתבע
- 8 בבקשה שאותו מבקש הנאמן לחייב המשיבים להעביר לטובת קופת הנשייה. רק בסעיף האחרון
- 9 לסיכומי הנאמן נטען לראשונה כי הוא עותר לחייב המשיבים לבקשה לשלם פיצויים ללא הוכחת
- 10 נזק, בגין עוולת גניבת עין והפרת סימני מסחר. זאת ללא כל הסבר, נימוק או הפניה לסעיף חוק
- 11 ספציפי.
- 12 17. אשר לתביעה לתשלום סעד כספי בגין עוולה של הפרת סימני מסחר, הרי שסעיף 57(א)
- 13 לפקודת סימני המסחר (נוסח חדש), תשל"ב-1972 (להלן: "פקודת סימני המסחר") קובע כך:
- 14 "57. (א) בעל סימן מסחר רשום או בעל סימן מסחר מוכר היטב רשאי להגיש
- 15 תובענה על הפרה; לא ייזקק בית המשפט לתובענה על הפרה לגבי סימן מסחר שאינו
- 16 רשום; ואולם לענין סימן מסחר מוכר היטב רשאי הוא להיזקק לתובענה על הפרה לגביו
- 17 אף אם אינו רשום.
- 18 (ב) (בוטל)".
- 19 18. בענייננו, לא הוכח בנסיבות המקרה דנן כי קיים סימן מסחרי רשום לטובת חברת לוריה,
- 20 והנאמן גם לא טען כי יש להכיר בחברת לוריה כבעלת סימן מסחרי מוכר היטב, כהגדרתו בסעיף 1
- 21 לפקודת סימני המסחר, אשר הוכחתו מקנה הגנה לבעליו אף ללא רישום בפנקס סימני המסחר.
- 22 בנוסף, גם אם היה מקום לקבוע כי אכן הופר סימן מסחרי רשום, לא היה מקום לפסוק פיצוי כלשהו
- 23 לטובת קופת הנשייה, משלא הוכח אופן חישוב הפיצוי הנתבע. סעיף 59(א) לפקודת סימני המסחר
- 24 מאפשר לפסוק פיצויים רק אם הטענות בעניין הפיצוי הוכחו. כך למשל היה על הנאמן להוכיח
- 25 שאלמלא הפרת סימן המסחר, חברת לוריה הייתה יכולה למכור יותר מוצרים או להשיג לקוחות
- 26 נוספים למוצריה, וכדומה. בענייננו עסקינן בחברה הנמצאת בהליכי חדלות פירעון, לגביה לא
- 27 הוגשה בקשה לנסות ולשקמה בדרך של הפעלתה. כמו כן לא נסתרה טענת המשיבים כי במועד
- 28 ההפרה הנתענת לא הייתה לחברת לוריה פעילות כלשהי. הנאמן גם לא טען ולא הוכיח מהו הנזק
- 29 שנגרם לטעמו בגין ההפרה בדרך של שימוש באריזות למוצרים הקפואים של אוכמניות אדומות
- 30 ותות שדה, וכיצד חושב הפיצוי הנתבע. גם לא נסתרה עדות מר גלזמן לעניין זה. בנוסף, גם אם
- 31 היה מוכח קיומו של סימן מסחר מוכר היטב בענייננו, הרי שבהתאם להוראות סעיף 59(ב) לפקודת
- 32 סימני המסחר, הסעד בגין הפרה של סימן מסחר מוכר היטב, שאינו סימן מסחר רשום, הוא רק

בית המשפט המחוזי בחיפה

חדל"ת 4186-07-20 סבלין ואח' נ' לוריה-יצור מוצרי מזון בע"מ ואח'
חדל"ת 45231-06-20 אביה נדל"ן בע"מ נ' לוריה-יצור מוצרי מזון בע"מ ואח'

1 סעד של מתן צו מניעה בלבד. משכך גם לאור האמור בסעיף זה אין מקום להיעתר לבקשת הנאמן
2 לפסוק סעד כספי.

3 19. באם עותר הנאמן לפסיקת פיצוי בגין עוולת גניבת עין לפי סעיף 1 לחוק עוולות מסחריות,
4 תשנ"ט-1999 (להלן: "**חוק עוולות מסחריות**"), הרי הנדרש לצורך קבלת סעד כזה גם לא הוכח. זאת
5 מאחר ולא הוכח קיומו של מוניטין לחברת לוריה, ערכו ואופן קביעת הפיצוי המבוקש ע"י הנאמן
6 בבקשה כאן.

7 20. לעוולה על פי חוק עוולות מסחריות קדמה עוולה על פי פקודת הנזיקין, שנודעה כעוולת
8 גניבת עין. עוולה זו נועדה להגן על המוניטין של מי שמוכר טובין או נותן שירות, מפני מצג מטעה
9 ביחס לאותו ממכר על ידי אחר. לצורך זכאות לסעד בגין ביצוע עוולת גניבת עין אין צורך להוכיח
10 כי המצג המטעה מתייחס למוצר שהוא בעל סימן מסחרי רשום, אלא די בהוכחת קיום המוניטין
11 המוגן.

12 21. כך נקבע בפסיקה כי לצורך הוכחת הנדרש לביצוע עוולת גניבת עין יש להוכיח שני יסודות
13 מצטברים שהוכחתם מוטלת על התובע: האחד, קיומו של מוניטין שנרכש בנכס או בשירות שהציע
14 התובע; והשני, חשש להטעיית הציבור כי הנכס או השירות של הנתבע הם למעשה הנכס או השירות
15 של העוסק האחר של התובע או קשורים אליו. בפסיקה הובהר כי אין עסקינן בעוולה שמטרתה
16 מניעה של תחרות או הגנה על צרכן, אלא מדובר בעוולה שנועדה להגן על יצרן מפני גזילת מוניטין
17 שלו בדרך של הטעיה. משכך הטעיה לגבי מוצר או שירות שלא הוכח שיש להם מוניטין אינה מספקת
18 להוכחת עוולת גניבת עין.

19 ראו לעניין זה:

20 ע"א 9070/10 טלי דדון -יפרח נ' א.ת סנאפ בע"מ (12.03.2012) (להלן: "עניין יפרח").

21 22. כדי להוכיח שטובין, סימן או שם מסוים רכשו מוניטין יש להוכיח כי הציבור מזהה את
22 הנכס או את השירותים שמציע התובע עם עסקו של התובע. על התובע להראות כי המוצר או
23 השירות אותו הוא מציע רכשו הוקרה והכרה בקרב הציבור וכי ציבור הלקוחות מסוגל להבחין בין
24 תוצרתו של התובע לבין מוצרים אחרים בשוק.

25 ראו לעניין זה:

26 ע"א 563/11 ADIDAS SALOMON A.G נ' ג'לאל יאסין, סה(3) 774 (2012);

27 ע"א 5066/10 שלמה א. אנגיל בע"מ נ' י. את א. ברמן בע"מ (30.5.2013) ס' 9-7 לפסק דינו של כב'
28 הש' י' עמית;

29 ת"א (חיפה) 896-07-19 מרסל לוסקי נ' שמעון פרץ (6.5.2020) והאסמכתאות שם.

בית המשפט המחוזי בחיפה

חדל"ת 4186-07-20 סבלין ואח' נ' לוריה-יצור מוצרי מזון בע"מ ואח'
חדל"ת 45231-06-20 אביה נדל"ן בע"מ נ' לוריה-יצור מוצרי מזון בע"מ ואח'

23. משכך במקרה דנן על מנת לבסס התביעה הכספית מכוח עוולת גניבת עין, על הנאמן להוכיח כי מוצריה של חברת לוריה היו בעלי מוניטין בקרב ציבור הלקוחות במועדים הרלוונטיים וכי קיים חשש שציבור הלקוחות יוטעה לחשוב כי מוצריה של חברת אייס הם של חברת לוריה, בגין השימוש בלוגו חברת לוריה במוצרים הנמכרים ע"י חברת אייס. בענייננו, אמנם המוצרים שמכרה חברת אייס, נמכרו באריזות של חברת לוריה, על פי הודאת המשיבים, ללא הרשאה שבדין ותוך הפרת הסכם פירוק השותפות, ואולם אין בכך די משום שבנוסף להטעיה, ככל והייתה מוכחת, היה על הנאמן להוכיח גם את יסוד המוניטין, וזה לא הוכח.
24. הנאמן לא טען בבקשה ובוודאי לא הוכיח קיומו של מוניטין לחברת לוריה בתחום הרלוונטי של מכירת פירות קפואים באריזות. בוודאי לא במועדים הרלוונטיים לגביהם לא נסתרה עדות מר גלזמן כי במועדים אלו חברת לוריה כלל לא פעלה. כך לא הוכח כי הצרכנים שרכשו קודם אריזות פירות קפואים של חברת לוריה, רכשו אותם בשל מוניטין מיוחד שהיה לחברת לוריה, ולכן שוכנעו להמשיך לרכוש מחברת אייס, רק משום שהם שייכו בין הפירות הקפואים שרכשו לחברת לוריה דווקא. לא הוכח שהלקוחות זיהו ורכשו את אותם הפירות הקפואים רק כי הם של חברת לוריה דווקא. כמו כן לא הוכח כי במוצרי הפירות הקפואים הארוזים של חברת לוריה יש ייחודיות כלשהי באופן שניתן יהיה להבחין בין מוצריה לבין מוצרים דומים של חברות אחרות. בנוסף, הנאמן לא הציג עדויות באשר למוניטין שצברה חברת לוריה, מכוח מה ומדוע נוצר מוניטין זה, ונמנע מהגשת חוות דעת או כל ראיה אחרת להוכחת קיומו של מוניטין לחברת לוריה ושוויו. כך גם הנאמן לא הציג כל נתון בנוגע לפרסום או שיווק או להיקף המכירות של חברת לוריה אשר יכלו להעיד על קיומו של מוניטין.
- העובדה שבהסכם פירוק השותפות ניתן היתר לחברת אייס להמשיך לשווק מוצרים קפואים תחת השם של חברת לוריה לתקופה מסוימת, וגם הוסכם על מתן הארכה, גם היא סותרת טיעוני הנאמן לעניין קיומו של מוניטין מיוחד שבגיניו היה ראוי שיידרש תשלום נוסף על שימוש בשם לוריה על ידי חברת אייס.
- לאור האמור לעיל בהעדר הוכחת היסוד השני הנדרש (מוניטין) לעוולת גניבת עין, דין תביעת הנאמן בעניין זה להידחות.
25. הנאמן בבקשתו עתר לסעד מתן הוראות לחיוב המשיבים לאסוף את כל מוצריה של חברת אייס המשווקים תחת שמה של חברת לוריה. המשיבים בתשובתם לבקשה לא התנגדו למתן סעד זה, וטענו כי גם אין מניעה להורות על הפסקת השימוש שביצעו עד כה באריזות הנושאות את שמה של חברת לוריה, והכול בפרק זמן של 30 יום שנדרש לצורך התארגנות. גם מר גלזמן בעדותו בדין שהתקיים ביום 1.2.2023 הבהיר כי חברת אייס הפסיקה לשווק המוצרים תחת השם של חברת לוריה. נוכח האמור וככל שחברת אייס לא הפסיקה את השימוש באריזותיה של חברת לוריה – אני מורה לחברת אייס ולמשיבים לבצע כל הנדרש כדי לחדול משיווק מוצריה באריזות הנושאות את

בית המשפט המחוזי בחיפה

חדל"ת 4186-07-20 סבלין ואח' נ' לוריה-יצור מוצרי מזון בע"מ ואח'
חדל"ת 45231-06-20 אביה נדל"ן בע"מ נ' לוריה-יצור מוצרי מזון בע"מ ואח'

1 שמה של חברת לוריה, וכן מעשיית כל שימוש אחר בשמה ובסימנה של חברת לוריה וזאת תוך 30
2 יום מהיום.

3 באם עדיין שווקו מוצרים תוך שימוש באריזות חברת לוריה עובר למועד מתן החלטה זו, על
4 המשיבים לאספם בתוך 30 יום.

5 26. היה ולא ייעשה כן, לאחר שיוכח כי קיימות אריזות של חברת לוריה שנעשה בהן שימוש
6 והן עדיין בחנויות, תשלם חברת אייס לחברת לוריה סך של 1,000 ₪ בגין כל יום בו נמשכת הפרת
7 ההוראות האמורות בהחלטה זו.

8 27. נוכח התוצאה אליה הגעתי מתייתר הדיון ביתר טענות הצדדים.

9 **סיכום**

10 28. הבקשה למתן הוראות התקבלה בחלקה.

11 29. לאור התוצאה, אין מקום לפסוק פיצוי והוצאות כלשהם לטובת קופת החברה.

12 30. חברת אייס תחדל מעשיית כל שימוש בשמה של חברת לוריה ובין היתר משיווק מוצריה וזאת
13 בתוך 30 יום מהיום. הכול כאמור בס' 26 לעיל.

14 31. לאור התוצאה אליה הגעתי, כל צד יישא בהוצאותיו.

15

16

17

18 ניתנה היום, כ"ו תמוז תשפ"ד, 01 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.

19

ישראלה קראי-גירון, שופטת

20

21

22